

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 66)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Μάρτιος 2015

ΠΟΥ ΕΛΠΙΖΕΙΣ;

Όσοι, αγαπητοί μου, έχετε ταξιδέψει με πλοία, γνωρίζετε ότι τα πλοία, μικρά και μεγάλα, κι αυτά τα υπερωκεάνια που διασχίζουν τις θάλασσες και τους ωκεανούς, έχουν άγκυρα. Η άγκυρα είναι απαραίτητη. Κανένα πλοίο δεν ξεκινάει, αν δεν έχει την άγκυρα εντάξει. Γιατί όταν σηκωθεί τρικυμία και το πλοίο κινδυνεύει να παρασυρθεί από τα κύματα και να πέση πάνω σε ξέρες και να γίνη συντριμμία, τότε ο πλοίαρχος διατάζει τους ναύτες να ρίξουν την άγκυρα.

Η ζωή, αγαπητοί μου, που ζούμε στον κόσμο αυτό μοιάζει με ένα ταξίδι. Αρχή του ταξιδιού μας είναι ή μέρα που γεννη-

θήκαμε. Τέλος του επίγειου ταξιδιού μας είναι ή μέρα που θα πεθάνουμε. Θάλασσα είναι ο κόσμος. Και όπως στη θάλασσα δεν είναι πάντοτε γαλήνη, αλλά έρχονται μέρες που ή θάλασσα ταραζεται από δυνατούς ανέμους και σηκώνει τεράστια κύματα, έτσι και ή ζωή που ζούμε στον κόσμο αυτό δεν είναι πάντοτε γαλήνια και ήσυχη. Λίγες είναι οι μέρες που απολαμβάνουμε ήσυχία και ειρήνη. Τον περισσότερο καιρό τα κύματα δεν μάς αφήνουν

να ήσυχάσουμε και να αναπαυθούμε. Άνεμος και κύματα είναι οι θλίψεις και τα βάσανα της ζωής. Μετράς τα κύματα; Άλλο τόσο μπορείς να μετρήσεις και τα βάσανα και τις θλίψεις της ανθρώπινης ζωής. Φτώχεια, αρρώστιες, άπιστιες, άχαριστίες, διαβολές και συκοφαντίες, αδικίες και κατατρογεμοί, πλεονεξίες και άρπαγές, δικαστήρια, και τόσα άλλα κακά μπορούν να βρουν τον άνθρωπο στο διάστημα της επίγειου ζωής του. Είναι τόσα τα βάσανα και

οι θλίψεις, ώστε έρχονται στιγμές που ο άνθρωπος χάνει το θάρρος του και κλονίζεται. Χρειάζεται κι' αυτός μιὰ άγκυρα. Αυτή ή

άγκυρα είναι ή έλπίς. Χωρίς έλπίδα δεν μπορεί να ζήση ο άνθρωπος. Αν ρίξουμε μιὰ ματιὰ στην κοινωνία, θα δοῦμε ότι οι άνθρωποι στηρίζουν την έλπίδα τους σε διάφορα πρόσωπα και πράγματα. Έλπίδα έχουν οι πολλοί τα λεφτά, τις καταθέσεις στις τράπεζες, τα διαμερίσματα, τα καταστήματά τους, τα εργοστάσιά τους, τα πλοία τους. Άλλοι στηρίζουν τις έλπίδες τους στην προστασία ανθρώπων που ...

(Συνέχεια στην 6^η σελίδα)

Πάει καιρός αρκετός που θέλω να γράψω αυτό το γράμμα... για να πω την αλήθεια, αυτήν που βίωσα τόσο έντονα όταν ξμεινα έγκυος στον δεύτερο γιό μου, τώρα πάμε τριών μηνών, δοξασμένο το όνομα του Αγίου Ραφαήλ, της Αγίας Ρηνούλας (έτσι την αποκαλώ εγώ γιατί είναι το κοριτσάκι της καρδιάς μου) και φυσικά του Αγίου Νικόλα. Τολμώ να όμολογήσω πως τόσα χρόνια, παρ' ότι πιστή δέν γνώριζα τους συγκεκριμένους Αγίους, ήταν τότε που σέ μία κατά τα άλλα φυσιολογική έγκυμοσύνη που την παρακολουθούσε όπως και στο πρώτο παιδί ένας μαιευτήρας - έμβρυολόγος (ειδικότητα στον υπέρηχο έμβρύου με πτυχίο του κορυφαίου Κύπριου Νικολαΐδη στο Λονδίνο, δηλαδή σαν να λέμε ό γιατρός μου είναι σύγχρονος και καταπληκτικά εκπαιδευμένος στην ανάλυση ανάπτυξης του εμβρύου μέσω του υπέρηχου). Όταν λοιπόν περίπου στον 5^ο μήνα ήρθε ή ώρα της εξέτασης Β' επίπεδου (εξέταση που μετράει ό γιατρός ένα - ένα τα όργανα του εμβρύου από αρτηρίες καρδιά έγκέφαλο μέχρι άκρα νεφρά έντερα πρόσωπο κ.τ.λ.). Τότε λοιπόν άρχισαν όλα. Στον έγκέφαλο όλοι έχουν δυό μικρά μπαλονάκια με έγκεφαλικό υγρό, στο δικό μου μωρό τα μπαλονάκια αυτά ήταν παραγεμισμένα με αποτέλεσμα να πρέπει να κάνω άμνιοπαρακέντηση γιατί αυτό καταρχάς σχετιζόταν με το σύνδρομο Down, λοιπόν μου έβαλαν βελόνα στην κοιλιά, πήραν υγρό ά-

μνιακό, τó εξέτασαν και τα αποτελέσματα ήταν αρνητικά, εύτυχώς. Τώρα ξμεινε κάτι επίσης σημαντικό, τα παραγεμισμένα μπαλονάκια εμπόδιζαν τον έγκέφαλο να μεγαλώσει, εκεί μετά και από την μαγνητική που έκανα τó επιβεβαίωσαν και τότε λύγισα... όλα μαύρισαν, κλείστηκε στο δωμάτιο και έκλαιγα όλη μέρα, μου είχαν κοπεί τα πόδια στο άκουσμα του γιατρού να λέει «ας μάς λυπηθεί ό Θεός». Ντρέπομαι να τó πω όμως πρέπει να φανώ ειλικρινής... Τότε σκέφτηκα να τó τελειώσω και επειδή δέν έπιτρεπόταν εδώ, έψαχνα διαβατήριο για Λονδίνο, έβλεπα εφιάλτες ότι μου άνοιγουν την κοιλιά και μου τó παίρνουν, ένα δράμα σκέτο, άλλες φορές ούρλιαζα, άλλες σιωπή και σκοτάδι, τύψεις για τίς σκέψεις μου, τί μάνα ήμουν Θεέ μου. Ό Θεός ήξερε, μαζί και ό Άγιος... (έξομολογήθηκα άργότερα στον αγαπημένο μου πάτερ Θεμιστοκλή στην ένορία μας στον Άγιο Έλευθέριο Άχαρων) μεάνιωσα που φάνηκα άπιστη και αδύναμη, έστω και για τόσο λίγο 2 ήμερες μετά την μαγνητική. Μία ήμερα ψάχνοντας να βρω κάτι μετρητές για τó ζάχαρό μου, επειδή είχαμε μετακομίσει πρόσφατα δέν είχα ιδέα που μπορεί να ήταν. Βρήκα μία μικρή εικόνα του Αγίου Ραφαήλ με την Άγια Ρηνούλα και τον Άγιο Νικόλαο, ξμεινα να κοιτάζω, προσπαθώντας να θυμηθώ, ποιό είναι αυτόι οί Άγιοι και που βρήκα την εικόνα. Την επόμενη μέρα στην δουλειά (βοηθάω τον άνδρα μου που εί-

ναι ὀδοντίατρος) χτυπάει τὸ κουδοῦνι καὶ ἔρχεται μιὰ κυρία παλιὰ ἀσθενής καὶ μοῦ λέει... ἔμαθα πὼς εἶσαι ἐγκυος καὶ θέλησα νὰ σοῦ δώσω αὐτὸ «εἶναι ἓνα βαμβάκι μὲ λάδι ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ραφαὴλ Μυτιλήνης» μοῦ λέει. Τὰ ἔχασα, δυὸ φορὲς ἀπανωτὰ ὁ ἴδιος Ἅγιος. Τὴν ἴδια ἡμέρα ἔψαχνα στὸ ἴντερνετ γιὰ τὰ προβλήματα τοῦ ἐμβρύου καὶ ἔβλεπα παντοῦ «θαῦμα ἔκανε ὁ Ἅγιος Ραφαὴλ σὲ αὐτὸ τὸ πρόβλημα... στὸ ἄλλο πρόβλημα κ.τ.λ.». Ὅλα σχετίζονταν μὲ ἔμβρυα, τότε ἦταν ποῦ μοῦ χτύπησε καμπανάκι. Θέλω νὰ τὸν γνωρίσω εἶπα καὶ ἔτρεξα νὰ μάθω πληροφορίες στὸ ἴντερνετ. Ὅση ὥρα ἔψαχνα μύριζα μύρο, τὰ ἔμαθα ὅλα καὶ γιὰ τοὺς τρεῖς τί πέρασαν ἀπὸ τοὺς Τουρκαλαράδες, μακελειό, ἔκλαψα λὲς καὶ ἤμιον μπροστά. Τότε ἦταν ποῦ ἔψαξα νὰ βρῶ Ἅγιο Ραφαὴλ στὴν Ἀθήνα. Βρῆκα Ἄνω Σούλι Μαραθῶνα. Θεολόγε, λέω στὸν ἄνδρα μου, θέλω νὰ μὲ πᾶς. Ἦταν Πέμπτη 12/6/2014 ὅταν ἄγγιξα τὸν Βράχο, ὅταν τὸν πρωτοεῖδα ἦταν σὰν νὰ μὲ γέννησε ξανά. Μύριζα μύρο συνέχεια, ἔπινα κάθε πρωὶ Ἀγιασμό τοῦ Ἁγίου Ραφαὴλ Μαραθῶνα καὶ ἔβαζα 3 μὲ 4 φορὲς τὴν ἡμέρα λαδάκι στὴν κοιλιά ἀπὸ τὸ ἀκοίμητο καντίλι τοῦ Ἁγίου, προσευχὴ καθημερινή, τοῦ μιλοῦσα συνέχεια. Πέρασαν οἱ μῆνες καὶ λίγο πρὶν γεννήσω τὸν Ἰωάννη μου, οἱ μετρήσεις εἶχαν πέσει, τὰ μπαλονάκια μίκρυναν, ὁ ἐγκέφαλος μεγάλωσε κανονικά, ἐπιστημονικὸς ὅρος δὲν ὑπάρχει «διάταση κοιλίων ἐγκέφαλου» πιά, μοῦ εἶπε ὁ γιατρός μου! Ἐκλαψα ἀπὸ εὐτυχία πιά, ὅλα ἦταν τέλεια, ἦταν θαῦμα. Ὅλα πῆγαν καλά, γέννησα μὲ καισαρική ἔνα ὑγιέστατο ἀγοράκι 3,800 κιλά πολὺ ὁμορφο μὲ ἓνα σημάδι στὸ μέ-

τωπο ποῦ θύμιζε ἀνεπαίσθητα σταυρό!!! Δὲν τὸ πίστευα. Τὸ λαδάκι τοῦ Ἁγίου ποῦ σταύρωνα τὴν κοιλιά τὸ ἔβαζα πάντα ἐκεῖ ποῦ ἦταν τὸ κεφάλι τοῦ μωροῦ (τὸ ἤξερα λόγω τῶν συχνῶν υπερήχων). Αἱμαγγίωμα τὸ ὀνόμασαν οἱ γιατροί, ἐγὼ ὅμως αἰσθάνομαι ὅτι ὁ Ἅγιος θέλησε νὰ μοῦ δεῖξει πὼς ἦταν ἐκεῖ. Νὰ σημειώσω πὼς 5 ἡμερῶν τὸ μωρὸ ἔπαθε πνιγμὸ ἐπειδὴ τοῦ ἀνέβηκε τὸ γάλα στὸν ὕπνο του, εἶχε μαυρίσει, τὸ πῆγαμε στὸ νοσοκομεῖο καὶ παρακαλοῦσα «Ἄγιέ μου, μὴ μοῦ τὸ πάρεις. Σῶσε το.» Ὅταν βγῆκε ὁ ἄνδρας μου καὶ μοῦ εἶπε πὼς τοῦ ρούφηξαν μὲ ἀναρρόφηση τὰ ὑγρά καὶ τὸ ἔσωσαν. Σχεδὸν ἀπὸ τὸ στρὲς ἔπεσα κάτω, καὶ τότε ἔνιωσα τὸν Ἅγιο νὰ μοῦ λέει, σῆκω ὄρθια. Ἅγιε Ραφαὴλ μου, Ἅγια Ρηνούλα, Ἅγιε Νικόλα. Μεγάλη ἡ μεσιτεία σας πρὸς τὸν Θεὸ γιὰ τὴν οἰκογένειά μου!! Σᾶς ἀγαπῶ βαθειά, σᾶς σκέφτομαι συνέχεια.

Μαρία Κ., Ἅγ. Ἐλευθέριος, Ἀθήνα.

(Θὰ ἤθελα νὰ δημοσιεύσετε ὅ,τι μπορεῖτε ἀπὸ τὸ γράμμα γιὰ νὰ δώσουμε κουράγιο σὲ ἀνθρώπους ποῦ τὸ ἔχουν ἀνάγκη)

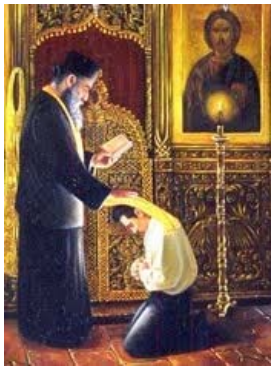
ΤΟ ΠΙΣΤΟ ΕΛΑΦΙ

Ἡ Ἅγια Μαῦρα ἔζησε τὸν 17ο - 18ο αἰῶνα. Καταγόταν ἀπὸ ἓνα χωριὸ τῆς κοιλάδας Μπιστρίτα καὶ στὰ εἴκοσί της χρόνια ἐγκατέλειψε τὰ ἐγκόσμια καὶ πῆγε στὴ Σκήτη Σιλβέ-

στρου. Ἡ ζωὴ τῆς ἦταν ἀσκητικὴ, λίγες ὥρες ὕπνου σὲ μία καρέκλα, ἐλάχιστο φαγητὸ μία φορὰ τὴν ἡμέρα, μετὰ τὴν δύση τοῦ ἡλίου, ἑκατοντάδες μετάνοιες, σιωπὴ, προσευχὴ, δάκρυα. Μόνο μιὰ συντροφιά εἶχε, τὰ πουλιὰ τοῦ δάσους, ποὺ τὴν ἀγαποῦσαν καὶ τὴν ἐπισκέπτονταν συχνά. Ὑπῆρχε ὅμως καὶ ἓνα ἐλάφι, ποὺ τὴν ἀκολουθοῦσε παντοῦ, ὅπου κι' ἂν πῆγαινε. Ὅταν μετὰ ἀπὸ λίγο καιρὸ, ἡ Ἁγία Μαῦρα ἀναζήτησε τὴν τέλεια ἀπομόνωση καὶ ἀποτραβήχτηκε σ' ἓνα ξέφωτο, κάτω ἀπὸ τὴν κορυφὴ ἑνὸς ὄρους, ὅπου ἔφτιαξε ἓνα στοιχειῶδες κατάλυμα γιὰ νὰ προφυλάσσεται ἀπὸ τὰ χιόνια καὶ τὶς βροχές, τὸ ἐλάφι τὴν ἀκολουθῆσε κι' ἐκεῖ καὶ ἦταν ἡ μόνη τῆς συντροφιά, μέχρι τὸ θάνατό τῆς. (Ἀπὸ τὸ βιβλίον Σίμωνος Μοναχοῦ, Ζῶα καὶ Ἄνθρωποι, ἐκδόσεις «Ὁ Ἅγιος Στέφανος», Ἀθήνα 2007.

Η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

Τὸ Μυστήριον τῆς Ἐξομολογήσεως εἶναι ὁ ΜΟΝΟΣ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο καθαρῶν οἱ ἁμαρτίες μας. Οὔτε ἂν σταθοῦμε μπροστὰ σὲ μιὰ εἰκόνα καὶ ἀπαριθμήσου-

με τὶς ἁμαρτίες μας ἐξαλείφονται, οὔτε ἂν πᾶμε σὲ ἓνα ἐρημικὸ ξωκλήσι καὶ προσευχηθοῦμε στὸν Θεὸ νὰ μᾶς τὶς ἀφαιρέσει θὰ καταφέρουμε κάτι. Ἡ ψυχὴ καθαρῶν μόνον ὅταν ἀναφέρουμε τὶς ἁμαρτίες μας στὸν Πνευματικὸ καὶ λάβουμε τὴν συγχωρητικὴ εὐχὴ κάτω ἀπὸ τὸ πετραχίλι του. Αὐτὴ τὴν ἐντολή, ἄλ-

λωστε, μᾶς ἄφησε ὁ Κύριος, δίνοντας τὴν ἐξουσία στοὺς Ἀποστόλους Του, καὶ κατ' ἐπέκταση στοὺς ἱερωμένους, λέγοντάς τους: «ἂν τινῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινῶν κρατῆτε, κεκράτηνται» (Ἰωάν. 20,23). Δηλαδή σὲ ὅποιους θὰ συγχωρῆσετε τὶς ἁμαρτίες, θὰ τοὺς συγχωρεθοῦν· καὶ σ' ὅποιον θὰ τὶς κρατῆσετε, θὰ μείνουν κρατημένες καὶ ἀσυγχώρητες. Τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ μεγάλη εὐσπλαχνία Του μᾶς δίνουν τὸ θάρρος καὶ τὴν ἐλπίδα νὰ προσερχομαστέ στὸ Μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως. Ἔτσι λαμβάνουμε τὴν συγχώρεση τῶν ἁμαρτιῶν μας, διότι δὲν ὑπάρχει ἁμαρτία, ποὺ δὲν τὴν συγχωρεῖ ὁ Θεός, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἂν ἐμεῖς δὲν μετανοοῦμε καὶ δὲν ἐπιθυμοῦμε νὰ καθαρίζουμε τὴν ψυχὴ μας ἀπὸ κάθε ἀκαθαρσία. Ἄς μὴν ἀφήσουμε, λοιπόν, αὐτὴν τὴν εὐκαιρία καὶ φέτος. Ἄς τὴν ἐκμεταλλευτοῦμε γιὰ τὸ ὄφελος τῆς αἰώνιας ψυχῆς μας. Μὴ μείνουμε, καὶ πάλι, μόνο στὰ ἀντά, στὰ κουλούρια καὶ στὰ ἄρνια. Αὐτὰ μᾶς δίνουν, ἴσως μόνον μιὰ πρόσκαιρη χαρὰ. Τὸ Πάσχα, ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, θὰ τὰ νιώσουμε καὶ θὰ τὰ βιώσουμε ἀληθινά, μόνον ἂν ἔχουμε προετοιμαστῆ κατάλληλα μὲ τὴν νηστεία, τὴν μετάνοια καὶ τὴν ἐξομολόγηση καὶ ἔτσι, προσέλθουμε καθαροὶ νὰ μεταλάβουμε τὰ Ἄχραντα Μυστήρια, τὴν ἡμέρα ἐκεῖνη, κάνοντας τὸν ἑαυτὸ μας κοινοῦ μὲ τὸν Θεὸ καὶ Σωτῆρα μας.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ

Πολλοί, μὲ τὴν οἰκονομικὴ κρίση ποὺ βιώνουμε στεναχωροῦνται ποὺ δὲν μποροῦν νὰ βοηθήσουν οἰκονομικὰ τοὺς συνανθρώπους τους. Ὅμως, ἐλεημοσύνη δὲν εἶναι μόνον νὰ δώσουμε χρήματα. Πάνω ἀπὸ τὴν ὑ-

λική έλεημοσύνη είναι ή πνευματική έλεημοσύνη. Νά παρηγορήσουμε ένα πενθοῦντα. Νά ενισχύσουμε έναν άνθρωπο, ό οποίος έχει ταλαιπωρηθεί στή ζωή του. Αυτό είναι πνευματική έλεημοσύνη. Νά συμπαρασταθοῦμε σέ κάποιον όταν άδικηται, προτάσσοντας τó στήθος μας για να τόν υπερασπίσουμε, ένδεχομένως, έχοντας κι' έμεις συνέπειες. Αυτό είναι μεγάλη, ὕψιστη έλεημοσύνη. Είναι θυσία. Άνωτερη από την ὕλική. Μπορούμε να ψωνίσουμε για έναν κατάκοιτο, να τού κάνουμε συντροφιά, να τόν ταίσουμε ένδεχομένως ή να τού καθαρίσουμε τó σπίτι. Σε μιá τέτοια περίπτωση μπορεί να είναι άρρωστος ένας πλούσιος και να είναι ένας φτωχός εκείνος πού τόν βοηθά και προσφέρει την έλεημοσύνη. Ὑπάρχουν τόσα πολλά με τά όποια μπορεί κανείς να δείξει ἔμπρακτα την αγάπη και τή φιλανθρωπία του, όταν αντίληφθεί πώς σέ κάτι μπορεί να είναι χρήσιμος για να θεραπεύσει μιá ανάγκη ή μιá δύσκολη κατάσταση πού αντιμετωπίζει ό συνάνθρωπός του. Όλα αυτά είναι ή πνευματική έλεημοσύνη.

ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΑΝ. ΑΛΛΑ!!!

Κάποτε δυό καλόγηροι, λέγει τó Γερροντικό, άποροῦσαν πώς μαλώνουν οί άνθρωποι. Δέν

μποροῦσαν να τó καταλάβουν. Λέγει, λοιπόν, ό ένας στόν άλλο: Άκουσε. Θα κάνουμε κι' έμεις μιá δοκιμή, μιá «πρόβα» για να καταλάβουμε πώς μαλώνουν. Αυτό τó σκαμνί, θα λέγω ότι είναι δικό μου. Έσὺ θά λέγης ότι είναι δικό σου. Έγὼ

δικό μου, ἐσὺ δικό σου και θα μαλώσουμε και θα πάρουμε μιá ιδέα πώς μαλώνουν οί άνθρωποι. Ἐντάξει, λέγει, άντε, κάνε τήν άρχή. Λέγει, λοιπόν, ό πρώτος: «Αὐτὸ τὸ σκαμνί είναι δικό μου!». «Πάρτο!» τού λέγει ό άλλος. «Μά δέν είπαμε ότι θα μαλώσουμε;». «Άντε, καημένε», λέγει, «πού θα μαλώσω για ένα σκαμνί». Οὔτε για άστείο δέν μόρεσε να τόν κάνει να θυμώσει! Οὔτε για άστείο δέν μοροῦσε να μαλώσει ό εὐλογημένος, άφοῦ είχε τήν έσωτερική ειρήνη! Ἐμεις σήμερα, κι' εκείνο πού δέν είναι δικό μας, θέλουμε να τó πάρουμε! Όταν ό άνθρωπος ειρηνεύσει έσωτερικώς, θα ειρηνεύσει και έξωτερικώς. Όταν έχω ειρήνη ἐγὼ με τόν εαυτό μου, γιατί να τσακωθῶ με τόν ένα, γιατί να μαλώσω με τόν άλλον; Και ό άλλος τὸ ἴδιο. Και ἐάν σήμερα κάποτε καυγαδίζουμε κι' έμεις οί Χριστιανοί μέσα στα σπίτια μας, είναι διότι εἴμεθα άκόμη άτελεῖς: δέν έχουμε προχωρήσει στην χριστιανική τελειότητα.

ΔΕΝ ΤΑ ΑΦΗΝΕΙΣ, ΣΕ ΑΦΗΝΟΥΝ!

Κάποτε ἐπήγε να συμβουλευθῆ τόν γέροντα Ἐπιφάνιο Θεοδωρόπουλο ένας εὐκατάστατος ἡλικιωμένος κύριος πώς να διαθέσει τήν περιου-

σία του, συντάσσοντας τή διαθήκη του. Ἦταν άτεκνος. Ο Γέροντας τόν συμβούλευσε να άρχισή να διαθέτῆ τήν περιουσία του, ή όποία ἦταν άρχετή, όσο άκόμη θα βρισκόταν στή ζωή. Εκείνος αντίδροῦσε με τή δικαιολογία ότι τά χρειάζεται για

τὰ γεράματα τοῦ ἰδίου καὶ τῆς συζύγου του. - Ἄμα ἀρρωστήσει ἡ γυναῖκα μου πάτερ, τοῦ ἔλεγε, τί θὰ γίνει; - Ὁ Θεὸς θὰ δεῖ τὴν ἀγαπώσα καρδιά σου καὶ δὲν θὰ δώσει ἀσθένεια, ἀπάντησε ὁ Γέροντας. Αὐτὸς παρὰ ταῦτα δὲν ὑπάκουσε. Μετὰ τὸ θάνατο τῆς συζύγου του ὁ Γέροντας τὸν προέτρπε ἐκ νέου νὰ δώσει ἐλεημοσύνη. Πάτερ, ἔλεγε ἐκεῖνος. Θὰ τὰ ἀφήσω μὲ διαθήκη σὲ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα. - Τότε, δὲν «θὰ τὰ ἀφήσεις». Θὰ σὲ ἀφήσουν ἐκεῖνα! τοῦ εἶπε ὁ Γέροντας χαριτολογώντας. - Ὅχι, ἀγαπητέ μου. Ἄν τὰ δώσεις τώρα, τότε πράγματι τὰ ἀφήνεις. Ἄν ὅμως τὰ διαθέσεις μετὰ θάνατον, τότε σὲ ἀφήνουν. Καὶ γιὰ νὰ καταλάβης τί ἐννοῶ, σοῦ λέω τὸ ἐξῆς. Σοῦ ἐπιτρέπω νὰ τὰ πάρεις μαζί σου. Μπορεῖς; Βεβαίως ὄχι! - Βλέπεις λοιπόν; Ἄρα αὐτὰ σὲ ἀφήνουν! Δὲν τὰ ἀφήνεις ἐσύ! Καὶ ὁ συνομιλητῆς του πείσθηκε... (Ὑποθήκες ζωῆς. Ἀπὸ τῆ ζωὴ καὶ τῆ διδασκαλία τοῦ πατρὸς Ἐπιφανίου Θεοδωροπούλου, Ἱερὸν Ἠσυχαστήριον Κεχαριτωμένης Θεοτόκου)

Η ΣΥΖΥΓΟΣ

Τέλος Νοέμβρη θὰ ἦτανε... Ἐκείνη τὴ χρονιά τὰ κρύα εἶχαν ἀρχίσει ἀπὸ νωρίς. Οἱ βιτρίνες ἀπὸ καιρὸ στὸν δικό τους κόσμο. Ὁ μικρὸς διαβάτης εἶχε κολλήσει τὴ μύτη

του σὲ μιὰ βιτρίνα. Παπούτσια ὄλων τῶν εἰδῶν. Ὅπως ἔπεφταν ἐπάνω τους τὰ χρωματιστὰ φῶτα ἔφτανε νὰ ἀπλώσεις τὰ χέρια σου καὶ νὰ

τὰ πάρεις. Ὁ μικρὸς μας οὔτε καν πὸν τὸ σκεφτόταν. Τὰ χέρια του ἦταν κοκκαλωμένα ἀπὸ τὸ κρύο καὶ δὲν ἔβγαιναν εὐκόλα ἀπὸ τὶς τσέπες. «Τί κάνεις ἐδῶ;» τὸν ρώτησε μία καλοβαλμένη ψηλὴ γυναῖκα. Σήκωσε τὰ μάτια του καὶ ἔκανε κάμποση ὥρα μέχρι νὰ φτάσει τὰ μάτια της. Πέρασε πρῶτα ἀπὸ τὰ ἀκριβὰ της ροῦχα, τὴν τσάντα, τὰ βραχιόλια, τὰ κολλιῆ καὶ κατέληξε στὰ μεγάλα της μάτια πὸν τὸν κοιτοῦσαν ἴσαμε τὴν ψυχὴ του. Ξανακολλᾷ τὸ πρόσωπό του στὴ βιτρίνα καὶ λέει «Περιμένω νὰ μοῦ χαρίσει ὁ Θεὸς ἕνα ζευγάρι παπούτσια...» Δίχως δευτέρη σκέψη ἡ γυναῖκα παίρνει τὸν μικρὸ ἀπὸ τὸ χέρι καὶ μπαίνουν στὸ κατάστημα. Κάθεται ἐκεῖνος στὸν μικρὸ καναπέ καὶ κάποια πωλήτρια πλησιάζει καὶ τοῦ καθαρίζει τὰ πόδια. Ὑστερα τοῦ φορᾷ ἕνα ζευγάρι καινούριες κάλτσες καὶ πάνω ἀπὸ αὐτὲς ἐκεῖνο τὸ ζευγάρι παπούτσια πὸν ζήλευε τόσην ὥρα. Βγῆκαν ἀπὸ τὸ κατάστημα. Ἡ γυναῖκα ἔσκυψε καὶ φίλησε τὸν μικρὸ τρυφερὰ στὸ μέτωπο. «Νὰ προσέχεις» τοῦ εἶπε καὶ ἔκανε νὰ φύγει. «Συγγνώμη...» εἶπε ὁ μικρὸς πὸν δὲν εἶχε συνέλθει ἀπὸ τὴν ἔκπληξη. «Ναί;» κοντοστάθηκε ἡ γυναῖκα. «Μήπως εἶστε ἡ σύζυγος τοῦ Θεοῦ;» ρώτησε ἐκεῖνος καὶ ἔμεινε ἀρκετὴ ὥρα μὲ τὴ χαρὰ μερδεμένη μὲ ἀπορία καὶ εὐγνωμοσύνη.

ΠΟΥ ΕΛΠΙΖΕΙΣ (Συνέχεια ἀπὸ τὴν 1^η σελίδα)

... Ἄλλὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ ποῦμε πόσο ἀπατηλές, πόσο ψευτικές εἶναι οἱ ἐλπίδες αὐτές. Εἶδαμε κυβερνήτες πὸν τοὺς ἔτρεμε ὁ κόσμος, νὰ πέφτουν, νὰ γίνονται οἱ πιδὶ ἀδύναμοι. Εἶδαμε ἀνθρώπους, πὸν εἶχαν ὑγεία ἀτσάλινη ξαφνικὰ νὰ πέφτουν στὸ κρεβάτι. Ἄλλους, πὸν εἶχαν παιδιὰ

καὶ κοπίασαν πολὺ γιὰ νὰ τὰ μεγαλώσουν, ὅταν γέρασαν εἶδαμε νὰ τοὺς ἐγκαταλείπουν τὰ ἀχάριστα παιδιά καὶ οἱ δυστυχησμένοι γονεῖς νὰ βρίσκουν ἄσυλο σὲ κάποιο γηροκομεῖο. Εἶδαμε κόμματα νὰ διαλύονται καὶ ἄλλα νέα νὰ ἐμφανίζονται. Τί δείχνουν ὅλα αὐτά; Δείχνουν, ὅτι οἱ ἐλπίδες ποὺ στηρίζουν οἱ ἄνθρωποι στὰ διάφορα πρόσωπα ἢ πράγματα, δὲν εἶχαν βάσεις στερεές. Οἱ ἐλπίδες τους μοιάζουν μὲ ἄγκυρα, ποὺ ἡ ἄλυσίδα της δὲν ἄντεξε στὰ ἄγρια κύματα, ἔσπασε καὶ ἄφησε τὸ πλοῖο ἀπροστάτευτο. Ἐλπίδα σταθερή, ἀληθινή, φωνάζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἶναι μία. **Εἶναι ὁ Χριστὸς** (Ἐβρ. 6,19). Ὁ Χριστὸς δὲν βρίσκεται σωματικῶς στὴ γῆ. Βρίσκεται στοὺς οὐρανοὺς. Ὅποιος πιστεύει στὸ Χριστὸ ἔχει τὴν ἐλπίδα του σὰν ἄγκυρα ποὺ εἶναι ριγμένη στερεὰ καὶ ἀκλόνητη πολὺ ψηλά, πάνω ἀπὸ τὰ ἄστρα, ἐκεῖ ποὺ εἶναι ὁ Χριστὸς καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ὁ πιστὸς κρατιέται καὶ δὲν φοβάται μήπως πέση στὸ χάος τῆς ἀπελπισίας. Αἰσθάνεται, μέσα στὴν καρδιά του τὸ Χριστὸ νὰ τὸν παρηγορή, νὰ τὸν ἐνισχύει στὶς δύσκολες στιγμὲς τῆς ζωῆς του.

«ΕΣΕΙΣ ΟΨΕΣΘΕ»

Τὸν Μάρτιο τοῦ 1823 εἶχε συνέλθει στὸ Ἄστρος Κυνουρίας ἡ Ἐθνοσυνέλευση τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Ἀνδρέα Ζαΐμη. Μεταξὺ τῶν θεμάτων ποὺ ἦσαν ὑπὸ συζήτη-

ΟΙ ΔΕΙΛΟΙ ΤΗΝ ΒΛΕΠΟΥΝ ΜΕ ΦΟΒΟ
ΟΙ ΠΡΟΔΟΤΕΣ ΣΑΝ ΠΑΝΙ
ΟΙ ΑΣΤΟΙ ΣΑΝ ΥΦΑΣΜΑ
ΟΙ ΑΝΑΝΔΡΟΙ ΤΗΝ ΚΑΙΝΕ ...

ΜΑ ΕΜΕΙΣ ΤΗΝ ΒΛΕΠΟΥΜΕ
ΣΑΝ ΤΗ ΜΑΝΑ ΠΟΥ ΚΑΡΤΕΡΕΙ
ΝΑ ΕΚΠΑΗΡΩΝΟΥΜΕ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΜΑΣ
ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ - ΤΑ ΔΙΚΑ ΤΗΣ - ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ

ση γιὰ τὴ συγκρότηση τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, ὑπῆρχε καὶ ἄρθρο ποὺ καθόριζε τὸν ἀριθμὸ τῶν στρατηγῶν σὲ πενήντα (50) καὶ τὸν ἀριθμὸ τῶν βουλευτῶν σὲ ἑκατὸν πενήντα (150). Ὁ Κολοκοτρῶνης ὅμως ἦταν ἀντίθετος. Ὅποτε ὁ Ζαΐμης τοῦ εἶπε: -Κολοκοτρῶνη, μὴν κάνεις ἔτσι καὶ ψήφισε. Στὰ χέρια σου εἶναι νὰ λευτερώσεις τὴν πατρίδα καὶ μαζί μ' αὐτὴ καὶ ἐμᾶς. -Σεβαστὴ συνέλευση, ἀπάντησε ὁ Κολοκοτρῶνης, δὲν εἶναι καλὰ πράγματα αὐτὰ ποὺ θέλετε νὰ ψηφίσετε. Κάνετε νὰ εἶναι τόσοι βουλευτὲς καὶ στρατηγοί. Γιατί; Θὰ μᾶς φέρουν τόσα ἔξοδα, καὶ τόσες ζημιές ποὺ δὲν μπορῶ νὰ προφητέψω. Πολλοὶ καπεταναῖοι, μὲ πολλὲς γνώμες τὸ βουλιάζουν τὸ καράβι. Τὸ ἔθνος μας εἶναι νέο καὶ φτωχικὸ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ πληρώσει τόσους «ἄκαπνους» στρατηγούς καὶ τόσους «ἄχρηστους» βουλευτὲς. «Δὲν εἶναι ἔτσι Γέρο», τοῦ ἀντέλεξε ὁ Ζαΐμης, «μὴν γίνεσαι ἐμπόδιο γιὰ τὴν πατρίδα». «Ἐγὼ θὰ ψηφίσω, μὰ ὅσα κακὰ βροῦν τὸν τόπο μας ἀπὸ

τήν πολυαρχία, ἔσεῖς ὄψεσθε, ἐσᾶς
νὰ καταριῶνται οἱ ἀπόγονοί μας.»
Οἱ δυὸ αἰῶνες πὸν πέρασαν ἀπὸ τό-
τε τίποτε δὲν μᾶς δίδαξαν...

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου:
Κυριακὴ τῶν Βαΐων μέχρι καὶ τὴ
Μεγάλῃ Τρίτῃ: 6.00 μ.μ.

Μ. Τετάρτη:

Ἱερὸν Εὐχέλαιον καὶ Ἀκολουθία
τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου: 5.30 μ.μ.

Μ. Πέμπτη:

Ὁρθρος - Θ. Λειτουργία: 7.30 π.μ.
Ἀκολουθία Σταυρώσεως: 6.00 μ.μ.

Μ. Παρασκευή:

Ἀκολουθία Ἀποκαθήλωσης 8.00 π.μ.
Ἀκολουθία Ἐπιταφίου 7.00 μ.μ.

Μ. Σάββατο:

Ὁρθρος - Θ. Λειτουργία: 7.30 π.μ.
Ἀκολουθία Ἀναστάσεως: 11.00 μ.μ.

Κυριακὴ τοῦ Πάσχα:

Ἑσπερινὸς τῆς Ἀγάπης 7.00 μ.μ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

ΑΓΙΟΥ ΡΑΦΑΗΛ

ΑΝΩ ΣΟΥΛΙ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
13-4-2015

Ἀπόγευμα: 6.00 μ.μ.
Μέγας Ἀρχιερατικὸς Ἑσπερινὸς
καὶ Ἀρτοκλασία

ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
14-4-2015

Πρωί: 7.30 - 10.30 π.μ.
Ὁρθρος καὶ Ἀρχιερατικὴ Θεία
Λειτουργία
Ἀπόγευμα: 6.00 μ.μ.
Παράκλησις εἰς τὸν Ἅγιο Ραφαὴλ

ΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΑΣ

Τελούονται

Κάθε Παρασκευὴ στὶς 5.00 μ.μ.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

Τελούονται

Κάθε Κυριακὴ: 7.30 - 10.15 π.μ.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

καὶ προσκύνησις Τεμαχίου
Ἁγίου Λειψάνου

Κάθε Τετάρτη στὶς 5.00 μ.μ.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

Κάθε ἡμέρα ἀνοικτὰ

9.00 - 1.00 πρωὶ ἀνοικτὰ
1.00 - 4.00 Μεσημέρι κλειστὰ
4.00 - 6.00 ἀπόγευμα ἀνοικτὰ

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο

Ἰδιοκτήτης: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαὴλ»

Ἔδρα: Ἄνω Σούλι Μαραθῶνος, **Ἰστοσελίδα:** www.agiosrafael.gr

Ἐκδότης-Δ/ντής: Ἀρχιμ. Ραφαὴλ Ἀλιπαρμάκης, τηλ. 22940-61151 κ' 6944359953,

E-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές καὶ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται εἰς

Διεύθυνση: π. Ραφαὴλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.